

(א) בעת ההוא - לסוף ארבעים יום, נתרצה לי, ואמר לי:

"פסל לך", ואחר כך, "ועשית ל The m to n. חך ארון". [היינו שמציווי הקב"ה הי' נשמע, שיעשה את הארון לאחר שירד מן ההר. כיון שלאחרי שאמר לו "פסל לך" אמר לו מיד, "עלה אלי ההרה", ורק לאחר זה אמר לו עשה לך ערון עץ.

ואם הי' כוונתו שיעשה את הארון לפני עלייתו הי' אומר לו כן לפני שאמר לו "עלה אלי ההרה", וגם הי' אומר לו כן לפני "פסל לך", כי הסדר שקודם עושים הארון ורק אח"כ מה שמניחים בתוך הארון]

ואני עשיתי ארון תחלה. [היינו שמשה ירד לסוף כוונת הקב"ה, ועשה את הארון, לפני שפסל את הלוחות, לפני עלייתו להר.

ומסביר רש"י הטעם שמשה הבין שכן עליו לעשות הוא מפני]

שכשאבוא והלוחות בידי, היכן אתנם?!

[אבל כיון שעשה את הארון לפני עלייתו, א"כ מיד כשירד עם הלוחות הכניסם להארון שכבר עשה.

ולכאורה צ"ל שזה שהקדים עשיית הארון לא רק לפני עלייתו אל גם לפני שפסל, אף שלכאורה הי' יכול לעשותו לפני עלייתו אל ההר, ולאחרי שפסל את הלוחות?

הוא מפני שציווי ה' היתה ש"פסל לך .. ועלה", היינו שמיד כשיפסול יעלה, א"כ לא הי' יכול להפסיק בין הפסילה לעלייה עם עשיית ארון, ולכן עשה את הארון לפני שפסל.

ולכאורה בלוחות הראשונות, כיון שלא הי' ציווי הקב"ה על עשיית ארון ללוחות, א"כ לא היה קשה לו למשה, "שכשאבוא והלוחות בידי, היכן אתנם?", כיון שהקב"ה לא ציוה שהלוחות יהיו

מונחים בארון בכלל.

אבל כאן כיון שמפורש "ועשית לך ארון עץ", א"כ
אף שהציווי לעשיית הארון נאמר לו לאחר ש
אמר לו "עלה אלי ההרה", הבין משה שהוא צריך
לעשותו מקודם עלייתו, משום "שכשאבוא והלוחות
בידי, היכן אתנם?"
לכאורה כן נראה לבאר דברי רש"י וצריך לעיין
במפרשים.